

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 52.

Fjerde Session.

37te Møde.

Løvedagen d. 18. December.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Naar et aaret Medlem (Man) under den 31te Afstemningspost har filllet et Forslag om, at der skal udvælges Suppleanter, maa jeg i saa Henseende bemærke, at der i Udvalget ogsaa har været ikke saa liden Tale om at benytte Suppleanter. Derfor jeg tør have nogen Mening om, hvad der i nogen Måade især synes at begrunde Forskjellen imellem Menneſtens Meninger i saa Henseende, forekommer det mig, at Raisonnementet og den blotte Overveielſe staae i denne Sag ligeoverfor og imod Erfaringen. Jeg for min Part stod oprindelig paa Raisonnementets Standpunkt og har kun boiet mig i dette Punkt for Erfaringen. De Medlemmer af Udvalget, og med dem den høitærede Minister, der have havt Leilighed til ganske anderledes at see, hvorledes Suppleanterne have forekommet i Virkeligheden, hvad de have havt at betyde eller rettere, som de Herrer udtrykke sig, hvorledes de aldeles Intet have havt at betyde, de have ikke brudt sig om at bringe saadanne Suppleantvalg tilveie, at bringe saadanne Valg tilveie, som foretages med Ligegyldighed, og som dog i enkelte Tilfælde kunne faae en betydelig Indflydelse, hvilken man, da de foretoges, aldeles ikke ventede. De have derfor fraraadet Suppleanter; og jeg har, som sagt, taget min Forstand og mit Raisonnement fangen under deres Erfaring. Derfor har Udvalget altsaa ikke kunnet slutte sig til det stillede Forslag, med Hensyn til hvilket jeg forøvrigt skal tilføje mig at bemærke, at, dersom det maatte vinde Bisald, maatte det dog formodentlig paa adskillige Maader nærmere bestemmes. Det forekommer mig nemlig ikke tilfredsstillende, at

Forslaget siger, at hvergang der foretages nyt Valg af Medlemmer til Amtsrædet, bliver der tillige at udnævne to Suppleanter. Der maa da spørges, paa hvormange Aar de blive at udnævne. Jeg kan kun tænke mig et dobbelt Svar, enten paa 3 Aar, til det næste Gang er Leilighed til at vælge, eller paa 6 Aar. Svaret man, som sikkert er Tanken, at der skal udnævnes to Suppleanter paa 3 Aar, saa gaaer det ikke an at standse ved Forslaget; thi der kan da komme Tilfælde, hvor disse to ikke kunne være tilstrækkelige, uden at der, — saaledes som det i Slutningen af Paragraphen er foreſtrevet, naar Antallet af Medlemmerne er indſtrænket til under respective 2 og 4, — have nogen Bestemmelse for, hvorvidt der skal foretages nyt Valg. Dette vil ikke sees med Hensyn til de Tre's Afdeling, thi, naar der kun gaaer een ud, da er der efter Forslaget en Suppleant, og flere kan der ikke gaae ud paa een gang efter Bestemmelsen nedenfor i Paragraphen. Men det vil sees paa de Ser. Thi gaaer der een ud, da er der rigtignok en Suppleant; men jeg sætter nu, at der gaaer to ud af denne Klasse, da er der ingen Suppleant og dog heller ingen Bestemmelse for, hvorvidt der skal foretages nyt Valg eller ikke. Jovrigt lægger jeg ingen særdeles Vægt paa disse sidste Bemærkninger, da det forekommer mig, at Spørgsmaalet om Suppleanter eller Ikke-Suppleanter vil blive afgjort fra det Standpunkt, jeg tidligere har antydet, og komme an paa, hvorvidt Thinget finder, at Erfaringen virkelig er mod dem, eller om det troer, at man bør holde sig beredt paa at benytte dem. — Naar det under den 36te Afstemningspost af Udvalget er foreſlaaet, at Ordene „indtil Tre for hvert Tusende af Befolkningen“ skulle udgaae, er det en nødvendig Redaction ifølge det tidligere Foreſlaaede, og, naar vi dernæst lige, at der istedet derfor skal sættes „5“